

[7, с. 147]. Це ще один доказ того, що “Паломництво” є виразником не просто французького духу, а духу французької столиці.

Література

1. Ауэрбах Э. Мимесис: Изображение действительности в западноевропейской литературе / Э. Ауэрбах; [пер. с нем.]. – Москва: Прогресс, 1976. – 556 с.
2. Волкова З. М. Эпос Франции / З. М. Волкова. – Москва: Наука, 1984. – 319 с.
3. История французской литературы. – Москва-Ленинград: АН СССР, 1946. – Т.1: С древнейших времён до революции 1789 г. – 807 с.
4. Elwert W. T. Traité de versification française: Dès origines à nos jours / W. T. Elwert; [trad. de l'allemand.]. – Paris: Klincksieck, 1965. – X, 210 p.
5. Le pèlerinage de Charlemagne: publié par Anna J. Cooper / Introduction de l'Abbé Félix Klein. – Paris, 1925. – XVI, 101 p.
6. Literatura francuska / [pod redakcją A. Adam, A. Lerminier]. – Warszawa: PWN, 1974. – Т. 1. – 747 s.
7. Paris G. La poésie du Moyen âge: Leçons et lectures / G. Paris. – Paris: Hachette, 1985. – 1-ère série. – XIV, 258 p.

Summary

“Pilgrimage of Charles the Great” is one of the oldest and shortest French epic poems. It stays a bit apart from strict heroic royal geste. Heroic deeds are interlaced with funny situations and secular interests are combined with sacred things. It is one of the earliest literary works depicting not only French spirit but actually even Paris spirit.

СУЧАСНА ІСПАНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Куриленко О.Є.

Сімферопольська юридична гімназія

На протязі всього ХХ сторіччя твори іспанських авторів перекладались на українську та російську мови у достатньо великому обсязі, адже інтерес до іспанської культури взагалі, й до іспанської літератури зокрема, завжди був великим. На початку 1975 року на базі Спільки письменників Радянського Союзу навіть була створена Змішана радянсько-іспанська комісія з літературних зв'язків. Ця комісія організовувала щорічні зустрічі літераторів обох країн в Іспанії та в Радянському Союзі. Насамперед, на російській мові, а деякі, й на українській, були видані не тільки абсолютно всі іспанські класики і найвидатніші письменники першою половиною ХХ сторіччя, але й були перекладені майже всі значні автори другої половини ХХ сторіччя, а саме:

видатний іспанський письменник та публіцист, лауреат Нобелівської премії по літературі за 1989 рік, член Королівської Академії наук, лауреат Премії Сервантеса Каміло Хосе Села; він вважається одним з основоположників тремендізму («тремендізм» походить від іспанського слова «tremendo», що означає «жах»), а його літературні смаки сформувалися насамперед під впливом чілійських поетів Габрієли Містраль та Пабло Неруди, а його проза демонструє поєднання реалістично-натуралістичних тенденцій з ідеями екзистенціалізму. Каміло Хосе Села писав про подорожі, різноманітні історичні проблеми;

після Другої світової війни на літературній сцені з'являється нове покоління письменників, до якого належить видатний іспанський письменник, критик та журналіст Хуан Гойтісоло; вважаючи, що соціальна та гуманістична література повинна бути адресована широкому колу читачів, він критикує психологічний роман, що зображає переживання вузького кола людей. Більшість його творів присвячена долі молодого покоління та дітям франкіської Іспанії. Деякі з його творів зачіпають нову тему – зображення інтелігенції, її розчарувань у життєвих ідеалах. Будучи опозиційно настроєний по відношенню до режиму Франко, у 1956 році письменник був змушений залишити Іспанію та емігрувати до Парижу. У 1969-1975 роках викладав у різних університетах США. Два його брати – Хосе Агустін та Луїс – також письменники;

Ана Марія Матуте трактує проблеми антифашистської боротьби в ракурсі модерністичної філософії. Її романи «Родина Авелів», «Мертві сини» досить песимістичні;

Мігель Делібас – один з найвидатніших сучасних іспанських письменників. Вже за перший свій роман «Кіпарис кидає довгу тінь» він отримав премію Надаля. Світ його романів – жорстокий та безнадійний. В основі його творів лежить протиставлення природи і цивілізації, а також непросте положення людини у сучасному світі, незважаючи на те, хто вона – міський чи сільський житель;

відомі письменники Кармен Лафорет, Долорес Медіо, Едуардо Мендоса, Франсіско Гарсія Павон, Франсіско Умбраль, Карлос Рохас, Луїс Гойтісоло, Хуан Бенет, Мерседес Родорера, Хорхе Семпун. Васкес Монтальбан, Франсіско Айала, Антоніо Гала та інші.

Література Іспанії настільки цікавила радянського читача, що у 70-х роках видавництво «Радуга» видає збірник «Іспанська новела», куди увійшли переклади творів не лише з іспанської, але й з каталонської та галісійської мов.

Радянських читачів цікавила не тільки іспанська проза, але й іспанська поезія, а у видавництві «Художня література» навіть випускалася серія «Бібліотека іспанської поезії».

В період «перебудови» зацікавлення іспанською перекладною літературою зменшилося й стало вибіркоким. Головний інтерес читачів був направлений на літературу Латинської Америки, що була дуже популярна у всьому світі, в тому числі і в самій Іспанії.

Одним з найвидатніших представників сучасної іспанської літератури є Артуро Перес-Реверте – знавець історії та мистецтва, майстер витонченої

словесності, що завоював серця своїх читачів романами з захоплюючими сюжетами та інтригою. Теми та сюжети його творів непередбачувані та неочікувані. Загадки минулих часів і таємні злочини переплітаються з самими актуальними проблемами сучасності. Він народився 24 листопада 1951 року у місті Картахена в Іспанії. Від батька письменник успадкував пристрасть до мандрів, а від діда – величезну бібліотеку.

Перша книга видатного іспанського письменника вийшла у 1986 році, але увагу публіки він привернув лише через два роки з виходом його роману «Вчитель фехтування». Та насправді дійсний успіх до автора прийшов лише у 1990 році після публікування його детективного роману «Фламандська дошка», що отримав Гран-прі у Франції як найкращий детектив. Великою популярністю користується його книга «Клуб Дюма, або Тінь Решил'є» (на її основі було знято містичний трилер Романа Поланського «Дев'яті ворота»).

Артуро Перес-Реверте – не просто письменник, він – журналіст, солдат, містик, гросмейстер, моряк, аристократ, пірат, шукач пригод. Кожна його книга – підсумок його власного життя, а він сам – Дон Кіхот сучасної іспанської літератури, що готовий битися з вітряними млинами банальності за диво витонченої інтриги.

Артуро Перес-Реверте – людина епохи Відродження, вічний блукач по книжковим морям, що випадково пристав до берегів нашої епохи – ввібрав в себе неквапливу мудрість ХХ сторіччя та викладає її комп'ютерним швидкостям ХХІ сторіччя. Його книги – територія нового тисячоліття, такий собі постмодерністський конструктор, система координат людської культури.

Література

1. Испанская поэзия в русских переводах. – М.: Радуга. – 1984. – 720 с.
2. Латинская Америка. Литературная панорама. Выпуск №6. – М.: Художественная литература. – 1988. – 672 с.
3. Латинская Америка. Литературная панорама. Выпуск №7. – М.: Художественная литература. – 1990. – 560 с.
4. María Rodríguez-Iriondo. Algo sobre España. – М.: Vyssaya Skola. – 1984. – 200 p.